

Határtalanul! 2024 kirándulás**B E S Z Á M O L Ó****1.nap****Szeged – Déva – Gyulafehérvár – Nagyenyed – Torockó**

Reggel 7 órakor indultunk el Szegedről 5 napos kirándulásunkra. Sajnos az egyik diákunk lebetegedett, így ő nem tudott felszállni az autóbuszra, ami az iskola elől indult az izgalmas kalandok felé.

Első megállónk Déva volt. A Kőműves Kelemen című balladát jól ismerte minden tanuló, hiszen a tavalyi évben irodalom órán megismerkedtek vele, illetve a tehetségkutató programunkon is láthatták a 6. osztály előadásában. Az előkészítő órán felelevenítették a ballada keletkezésének történetét, így nem volt ismeretlen a dévai magaslaton álló vár. A megközelítés vadregényesre sikerült, ugyanis egy helyi idegenvezető felajánlotta segítségét, és erdei úton másztuk meg a hegyet. Beérve a várba meghallgattuk a ballada előadását, majd egyénileg szétnéztünk a várfalak között.

A túrában jól elfáradtunk, ezért nagyon jól esett a magunkkal hozott ebéd – kifli, Pick kolbász, Medve sajt, paprika, amit a buszban fogyaszthattunk el. Hosszabb utazást követően érkezünk Gyulafehérvárra. Csodálatos napsütésben sétáltunk a főtéren, a Szent Mihály Székesegyházban megemlékeztünk a Hunyadi-családról, elhelyeztük az emlékezés koszorúit Hunyadi János és fia László síremlékénél. Elsétáltunk a Batthyaneumhoz. Utunk Nagyenyedre vezetett. A vár falánál megemlékeztünk az 1849-es tűzvész magyar áldozatairól, Laci bácsi részletesen elmesélte a szomorú nap eseményeit. A várban tett sétát követően a Bethlen Gábor alapította Kollégium épületéhez sétáltunk, ahol megtekintjük az alapító szobrát. A nagyenyedi sétatéren felelevenítjük Jókai Mór A nagyenyedi két fűzfa c. regényét is.

Estére értünk szálláshelyünkre, Torockóra. Mielőtt elfoglaltuk volna a Tóbiás Házat, sétát tettünk a főtéren, megtekintettük az Unitárius templomot, a Művelődési Házat, melynek udvarán rendkívüli földrajz órát tartott Áron a Székely-kő eredetéről. Elsétáltunk a vízi malomhoz, és megnéztük a település legöregebb házát is.

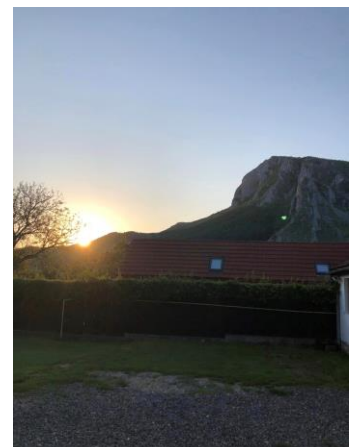
A szálláson finom vacsorával vártak bennünket: tyúkhús leves és rántott hús volt a vacsoránk. A szobák elfoglalása után összegyűltünk, és megbeszéltük a nap eseményeit. Laci bácsi irányításával már a buszon 5 csapatot szerveztünk, így az 1. nap felelősei megkapták a Tábori Naplót, hogy abban is rögzítésre kerüljenek a legemlékezetesebb pillanatok.

2.nap

Torockó – Tordai-hasadék – Tordai Sóbánya – Szováta

Reggel csodás napfelkelésben gyönyörködtünk, megbizonyosodtunk arról, hogy Torockón valóban kétszer kel fel a nap. Délelőtt a Tordai-hasadékban túráztunk, a Hesdát-patak völgye izgalmas, kihívásokkal teli útvonalán sok élményt szereztünk. A völgy északi kijáratánál úgy döntöttünk, hogy megmásszuk a hasadékot, és a visszaúton a fennsíkon lévő turistautat használjuk. Mielőtt nekivágtunk a túrnak, rendkívüli földrajz óra keretében meghallgattuk a kiselőadásokat a hasadék keletkezésének valódi és mondai eredetéről. Fantasztikus teljesítmény volt a hasadék tetejére felérni, hiszen meredeken,

sokszor sziklákon át jutva haladhattunk egyre feljebb és feljebb. Végül mindenki feljutott, és elégedetten néztünk körbe. A mászásban az volt a legérdekesebb, hogy sosem láttuk, mennyi van még hátra. Amint felértünk egy pontra, csak akkor vált láthatóvá a következő szint. Szerencsére senki nem adta fel, így mindenki részesülhetett az elismerésben és a csodás látványban.

Miután leereszkedtünk újra a hasadékhöz, a buszunkkal tovább utaztunk a sóbányához. A magaslatok után irány a mélység! Fantasztikus élmény volt több 100 méter mélyen, a kristálytiszt levegőben a sóbánya látványa. Számos élményt is átéltünk a lépcsőzéskor, a csónakázó tavon, a sporteszközök kipróbálása közben. A legfittebbek felfelé is a lépcsőt választották.

Jól elfáradtuk, ezért kihasználtuk a pihenésre a Szovátaig vezető buszutat. Estére érkezünk meg a Teleki Hotelbe, ahol ismét finom és bőséges vacsorát kaptunk. Ma is rántott hús volt a menü.

Este összegyűltünk, és felelevenítettük a napi élményeket. Mindenkinek a hasadék megmászása volt a legizgalmasabb rész, de azért volt, aki a patakmederben való relaxálást emelte ki leszebb élményként.

3.nap

Szováta – Marosvásárhely – Szováta

Erre a napra készültünk a legtöbbet, hiszen meglátogattuk az S.Ilyés Lajos Általános Iskola hetedikeseit.

Reggeli után indultunk le az iskolába, ahol 9 órára vártak bennünket. Két hetedik osztály gyülekezett a fogadásunkra.

Először az iskola

igazgatónöje köszöntőjét hallgattuk meg, majd megnéztünk egy kisfilmet Szovátaról és az iskoláról. A nemrég felújított intézmény tavaly kibővült az óvodával is, és terveznek egy uszodát is építeni, melyet közösen használnak majd a gyerekek. Megtudtuk, hogy az iskola több tanulója is tagja a szováti Tücsökraj együttesnek, agy az ő előadásukat néztük meg. A szünetben szabadon sétálhattunk a szováti iskolában, ismerkedtünk a tanulókkal, a tantermekkel. A program második részében a mi iskolánk mutatkozott be igazgatónő elbeszélésében, majd felléptünk az előzetesen betanult táncainkkal. Ebbe rövidesen bekapcsolódtak a szováti hetedikesek néptáncosai is, így közös tánctanulás lett a program zárása is. A szováti gyerekek is készültek ajándékkal, ahogy mi is. A mi osztályunk baglyos könyvjelzőt készített, hiszen az iskolánk jelképe a bagoly. Tőlük csokit kaptunk.

Megbeszéltük, hogy a közös programot este folytatjuk a Medve-tó körül.

Következő állomáshelyünk Marosvásárhely volt. A Rózsák terén sétáltunk, majd múzeumlátogatásra betértünk a februárban átadott, felújított Kultúrpalotába. Egy lelkes idegenvezetőt kaptunk, aki azonnal izgamassá tette a múzeumlátogatást érdekes történeteivel, tájékozottságával. A palota történetének, viszontagságainak megismerését követően felfedező sétára indultunk, majd tovább érdekességeket, mondákat hallgattunk meg a palota üveglakainak képeiről. Szerencsénk volt, mert a koncert teremben egy próbába is behallgattunk, valamint a kis koncert teremben egy zongorista gyakorlását is meghallgattuk.

Következő megállónk az állatkert volt. Itt rendkívüli biológia órát tartottunk a környék jellemző állatfajairól, azok előfordulásáról, táplálkozásáról. Az állatkertben pedig egyénileg fedezhettük fel az állatokat. Sajnos egy zivatar megzavarta a látogatásunk, de így is nagy élmény volt a barnamedvét, a szarvasokat, baglyokat, gólyákat ilyen közelről is tanulmányozni.

Vacsorára étünk vissza Szováta, ahol meglepetés fogadott bennünket. Emma nagymamája szovátai, és a kedvünkért befűtötte a kemencét, és megsütötte nekünk a környék jellegzetes tejfölös-túrós lepényét. Sokan most ettünk először kemencében sült finomságot, így nagyon hálásak voltunk a csemegéért. Vacsora után sétára indultunk a Medve-tó körül. A sétára elkísértek a szovátai hetedikesek is, akik számos érdekességet is elmeséltek a tóról. A séta végén még volt időnk és erőnk egy kis játszótérezésre is. A program során volt lehetőségünk még jobban megismerni az itteni diákok életét, hobbiját, terveit.

A takarodó előtt összegyűltünk, és megvitattuk a nap eseményeit. Sokat az állatkertnek örültek a legjobban, de a Kultúrpalotai óra is emlékezetes marad. A szovátai iskolában tett látogatásunk maradandó emlékünk lesz, hiszen több barátság is szövődött.

4.nap

Szováta – Bucsin-tető – Békás-szoros – Gyilkos-tó – Szováta

Reggel szakadó eső, borús égbolt fogadott bennünket. Sajnos az eső később sem hagyott alább, így a Bucsin-tetőről csak a busz ablakain keresztül tudtunk szétnézni. Így jártunk Békás-szorosban is. Nem csupán esett, hanem zuhogott az eső, ezért a busszal jártuk végig a szorost oda-vissza. Azért így is látványos kirándulás volt, hiszen a rendkívül szűk úton sokszor még az autók is félrehúzódtak egymás elől. A Gyilkos-tónál megálltunk, mivel sokan szerettünk volna valódi erdélyi kürtöskalácsot enni. Az eső ellenére sok árus nyitva is volt, így kedvünkre nézelődtünk, vásárolunk a forgatagban. A tó megtekintésére is szántunk időt, de sajnos körbekerülni nem volt lehetőség ebben a zord időben.

Délutánra visszaértünk Szovátra, és kihasználtuk az időt a piac megtekintésére. Találkoztunk helyi termelőkkel, akik szívesen beszéltek portékáikról. Házi készítésű szörpöket, lekvárokat, teákat, fűszereket mutattak meg, melyek mind a szováti földek ajándékai. Terveztük Ács József és Ilonka méhészboltjának

felkeresését, de betegségük miatt ez elmaradt. Viszont megtaláltuk Kacso Ella méhészboltját, melyben sikerült megtekinteni a híres szováti és környékének méhészeti termékeit.

Vacsora előtt lehetőségünk volt egy vetélkedő megtartására, melyben a kirándulás elmúlt 4 napjának eseményeit dolgoztuk fel. Sokat nevettünk az átélt élmények felidézése miatt.

Vacsora után táncházra várunk a szovátai hetedikeseket, és a Tücsökraj zenekart. Az iskola vezetősége is meglátogatott bennünket, és az igazgatók megállapodást kötöttek egy hosszú távú együttműködésre.

A nap végén a felelős csapat megírta a tábori naplót is.

5.nap

Szováta – Korond – Farkaslaka – Fehéregyháza – Segesvár – Arad – Szeged

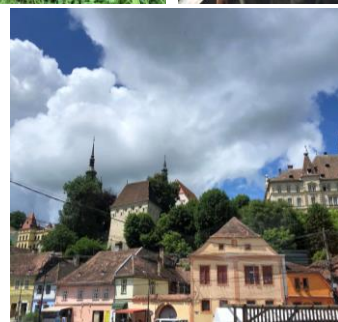
Korán reggeliztünk, hiszen hosszú út előtt álltunk. Korondon a fazekassággal ismerkedtünk, mely már nem volt ismeretlen, hiszen előzetesen technika órán felkészültünk a korondi fazekasság történetéről, termékeiről. Azonban élőben látni ezt a sok csodálatos terméket, még izgalmasabb volt. Sokan itt vásárolták meg az otthoniaknak szánt emléket is.

Következő megállónk Tamási Áron sírjánál volt. A koszorúzás után rendkívüli irodalom órát tartottunk, ahol meghallgattuk Tamási Áron életének fontosabb állomásait, műveit, majd Laci bácsi felolvasott az Ábel a rengetegben című regényből egy rövid részletet. Meglepetés volt, hogy egy fekete kis kutyus szegődött mellénk, aki pont úgy nézett ki, mint a regényben Bolha kutya. A meghitt temető után Petőfi Sándor feltételezett halála helyszínén, Fehéregyháza bejáratánál helyeztük el koszorúnkat. Délben érkezünk meg Segesvárra, ahol a történelmi városközpontban sétáltunk. Középkort idéző utcákon sétáltunk: Diák-lépcső, amely vár

főterétől a várhegyre vezet, majd a Kolostor templom megtekintése, az őrtornyok körbejárása következett. A Szarvasos ház, Drakula ház, Velencei ház megtekintése sem maradt el.

Ebédelni a San Marco Pizzériába mentünk, ahol előzetesen megrendeltük a pizzáinkat. Egy nagyon tiszta, szép vendéglőt találtunk, és még az egyik pizzakészítő mester is magyar volt. A pizzázást fagyival koronáztuk meg.

Tovább indultunk Arad irányába. Sajnos az autópályán közlekedési akadályok alakultak ki, ezért több órás várakozás után döntöttek úgy a sofőrök, hogy elhagyjuk az autópályát, és a főúton haladunk tovább. Ez a késlekedés miatt muszáj volt kihagyni az aradi programot, mivel este 8-kor értük el Aradot, ahol épp vihar tombolt. Sajnáltuk, hogy nem látogattuk meg az emlékhelyet, de a buszon felidéztek az 1849. októberi eseményeket, megemlékeztünk az aradi vértanukról.

Késő este érkeztünk meg az iskola elé, ahol izgatottan vártak ránk a szülők, rokonok.

Mindenki egészségesen, kalandokkal, élményekkel telve ölelhette át újra szeretteit.

Reméljük, jövőre is lesz lehetőségünk a kirándulásra!

készítette: Sáriné Vetró Zsuzsanna projektkoordinátor, igazgató